

Toelichting bij de Tijdelijke regionale subsidieregeling continuïteit jeugdhulp Noord–West–Veluwe en Zeewolde

Eerder is door het college ingestemd met een continuïteitsbijdrageregeling op regionaal niveau over de periode van 1 maart tot en met 30 juni 2020. De aanbieders binnen de regio zijn op grond van deze continuïteitsbijdrage van 26 november 2020 gecompenseerd voor omzetverliezen als gevolg van de coronacrisis. Het behoeft geen toelichting dat de coronacrisis ook na 30 juni 2020 nog bestond en in dat kader verschillende maatregelen waren ingesteld. Te denken valt aan de lockdown die per 15 december 2020 opnieuw is ingesteld. Het Rijk en de VNG zijn echter niet gekomen tot vervolgspraken c.q. een verlenging van voornoemde richtinggevende uitwerking met betrekking tot de continuïteitsbijdrageregeling. Er bestaat kortom vanaf 1 juli 2020 geen landelijke regeling (c.q. richtlijn) meer. Wel is door zowel het Rijk als de VNG de oproep gedaan om waar noodzakelijk maatwerk te bieden en in dat geval aanbieders te compenseren voor omzetverlies als gevolg van de coronacrisis. In dat kader is een 'gespreksleidraad' vastgesteld. In deze gespreksleidraad zijn voorwaarden opgenomen waaronder aanbieders door gemeenten gecompenseerd zouden kunnen worden. Deze voorwaarden zijn.

Voorwaarden:

1. Een aanbieder biedt een cruciale functie, waarmee wordt bedoeld dat de door de aanbieder geleverde maatschappelijke ondersteuning dan wel jeugdhulp bij het verdwijnen van de aanbieder niet meer (in afdoende mate) kan worden geleverd, omdat andere aanbieders niet het weggefallen volume kunnen leveren.
2. De omzetzaling is atypisch ten opzichte van een vergelijkbare periode (waarbij rekening moet worden gehouden met seizoensinvloeden waardoor bijvoorbeeld de omzet juli 2020 vergeleken moet worden met juli 2019, en niet met februari 2020).
3. De omzetzaling is niet verwijtbaar, in die zin dat de aanbieder er alles aan heeft gedaan om de zorg en ondersteuning op reguliere of alternatieve wijze op te starten. Er zijn duidelijke redenen, waardoor de zorgverlening nog niet op het normale niveau is. Alternatieve vormen van maatschappelijke ondersteuning/jeugdhulp zijn bijvoorbeeld voor een specifieke doelgroep niet toepasbaar of leidt tot minder omzet.
4. De organisatie kan aantonen dat de kosten waar geen omzet tegenover staat, niet of onvoldoende terug te dringen zijn.
5. De aanbieder kan aantonen dat de omzetzaling niet verantwoord binnen de eigen bedrijfsvoering op te vangen is.

Op grond van deze subsidieregeling kunnen aanbieders een subsidie ontvangen, indien zij in bedrijfscontinuïteitsproblemen geraken als gevolg van de coronamaatregelen. Bovendien moet het, zoals onder de voorwaarden al geschetst, daarbij gaan om organisaties die binnen het totale aanbod voor één of meer vormen van maatschappelijke ondersteuning (niet zijnde beschermd wonen) of jeugdhulp feitelijk niet gemist kunnen worden. Ofwel: de organisatie dreigt 'om te vallen' en de regio kan de organisatie in kwestie niet missen. In de regionale regeling is neergelegd dat aanbieders die voldoen aan de voorwaarden

zoals hierboven beschreven in aanmerking kunnen komen voor een subsidie, indien en voor zover zij in bedrijfscontinuïteitsproblemen geraken als gevolg van bestaande of nieuwe coronamaatregelen. De eerdere continuïteitsbijdrageregeling (van civielrechtelijke aard) wordt daarmee niet verlengd, maar in de plaats daarvan komt een andere regeling (van publiekrechtelijke aard). Tegen besluiten inzake deze regio staan dan ook de rechtsmiddelen van bezwaar en beroep open.

Daarbij wordt opgemerkt dat de huidige regeling niet openstaat voor aanbieders van beschermd wonen. Deze maatwerkvoorziening onder de Wmo 2015 is binnen de regio op een ander wijze geregeld, in vergelijking met de overige maatwerkvoorzieningen en wordt eveneens op een andere wijze gefinancierd.

In deze regeling wordt gewaarborgd dat een subsidie alleen wordt uitgekeerd, indien en voor zover een faillissement met subsidiëring daadwerkelijk wordt voorkomen (het doel is de continuïteit van voor de regio cruciale aanbieders te waarborgen). Zonder risico op faillissement geen subsidie en als de subsidie water naar de zee dragen zou dreigen te zijn, dan evenmin subsidie. Het is namelijk niet de bedoeling dat het door de regio beschikbaar gestelde geld – verkregen door middel van een subsidie – na faillissement alsnog gaat naar de schuldeisers van de aanbieder. Kortom, met de beoordeling van de subsidieaanvraag wordt beoordeeld of een faillissement daarmee kan worden voorkomen. De subsidiegelden zijn daarmee uitsluitend bedoeld om operationele kosten en kortlopende schulden te dekken die cruciaal zijn voor de continuïteit van de maatschappelijke ondersteuning/jeugdhulp. Anders zou het met de regeling beoogde doel – namelijk het in standhouden van cruciaal aanbod ook na de coronacrisis – wellicht immers onvoldoende worden bewerkstelligd.

Daarnaast zal de subsidie niet worden verstrekt, indien en voor zover eventuele tekorten op een domein (bijvoorbeeld Jeugdwet of Wmo 2015) intern door de aanbieder binnen de eigen bedrijfsvoering kunnen worden opgevangen door inkomsten die worden verkregen op een ander domein (bijvoorbeeld Wlz of Zvw). En evenmin is subsidiëring aan de orde, indien en voor zover elders een oplossing voorhanden is.

Het is de bedoeling dat aanbieders op basis van de subsidieregeling tot uiterlijk 28 maart 2022 een aanvraag kunnen indienen op grond van de subsidieregeling. Het is de verwachting dat de coronamaatregelen in 2022 zijn komen te vervallen.